

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:

Egész evre	8 K
Fél evre	4 "
Negyed evre	2 "
Egyes szám ára 20 filler.	

Felelős szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKÁNYI ERNŐ.

Telefonszám: 13.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésben Alsólendván.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A nyitlér óra egy korona.

Erkölcseink hanyatlása.

Alsólendva, május 3.

Ha megfigyeljük körülöttünk a mindennapi élet eseményeit, ha figyelemmel olvasgatjuk a lapokat, megdöbbenve tapasztaljuk, hogy a bűn csak úgy burjánzik mindenfelé. A levegő fertőzött, tele van métellyel, a szédelgések, a bűnös cselekedetek bacillusaival. Nagyon beteg a mai társadalom. E beteges állapot pedig nem muló, erkölcsünk hanyatlása idültté vált. S e társadalmi betegség egyre terjed, a szomorú példa nem réttent, sőt ellenkezőleg: bátorít.

Mind tömegesebben találkozunk az erkölcs hanyatlásának, a társadalmi betegség elfajulásának legkülönbözőbb neveivel. Folyton növekszik a szélhámosok, a csalók, a sikkasztók, a tolvajok, a betörők és a rablógyilkosok tábora. Nincs hét, melyben egy-két országra szóló szenzációs leplezés, sikkasztás, betörés, lopás, hamiskártya vagy bankóhamisítás nyomára ne jönnének. A törvény ugyan sújt, büntet, igazságot oszt és inti az emberiséget a bűnös cselekedetektől való tartózkodásra, de a bűn mégis föltartóztatlanul halad a maga útján, nem félve a törvény büntető kezétől.

Micsoda kóros állapot az, mely nem retten vissza a törvény sújtó kezétől? E kérdésre megfelel jelen cikkünk címe: Erkölcseink hanyatlása, azaz a mai kor léhasága és urhatnásága.

A mai ember a pénz betegje. Egy gondolat tölti be egész lényét: a pénzszerezés. Ezzel foglalkozik nappal, ezzel fekszik, ezzel ébred; vágyai a pénzben összpontosulnak. Minden törekvése oda irányul, hogy munka nélkül is ur legyen. Azok a könnyelmű, léha, pénzsóvár, sivarlelkű emberek, kik embertársaikat becsapni, megcsalni, meglopni minden nagyobb lelki megrázkódtatás nélkül teszik, midőn arra kedvező alkalom van: félnek, rettegnek a tisztességes munkától, a kenyérkeresettől. Nekik elvük: bármely uton és módon a meggazdagodás. A főelv: nem dolgozni, de azért urasan élni, másnak a zsebében, pénzén, vagyonán élőködni. S ha ebből kifogytak, következnek a csalások, lopások, sikkasztások és rablógyilkosságok megszámlálhatatlan sorai.

Igen gyenge a mai emberiségben a jóra való törekvés, a becsületes munkásság szilárd akarata. Oly gyenge lábón áll az erkölcs, hogy nagyobb kísértésnek nem tud ellenállni. És nem találunk orvosságot, mely e betegségen segítene. Nyugodt megadással türjük e veszélyes betegség továbbterjedését. Börtön, fogház, fegyház már elavult fogalom, már nem félemlíti meg a mai emberiséget, mert erkölcsükben annyira alásüllyedt, hogy az erényről már fogalma sincsen.

Miként lehetne e társadalmi betegség, erkölcsünk hanyatlásán segítenünk? Véleményünk szerint: ha a fejlődő gyerme-

ket munkához szoktatva, vele a munkásságot megkedveltetnénk. Szomorú, de igaz, hogy a henylés a bűnöknek lágy párnája. Az iskola még nem elegendő arra, hogy a gyermekekkel a munkásságot megkedveltesse. A szülőknek kell gyermekeikkel többlet foglalkozniok. Vannak családok, hol a gyermekek az iskolai időt leszámítva, egész nap a szülői háztól távol, minden felügyelet nélkül, nemesak pajkos, de sokszor rossz cselekedetekben töltik el szabad idejüket. Csak a kenyér hozza vissza őket a családi körbe. Csodálkozhatunk-e azon, ha az ilyen gyermekekből léha, dologtalan, munkakerülő emberek lesznek?

Kell, hogy a társadalom tudatára ébredjen annak, hogy mi az igazi munka, mely nemesít, mely életet, mely bátorít a nehéz, küzdelmes életpályán. Az igazi munka acélozza a lelki erőt, szabadráptívú teszi a gondolatot. És ha a társadalom ennek tudatára ébred, úgy remélhetjük, hogy javulni fog a mai beteges állapot.

Az igaz munkában van a lelki gyönyörűség, az őszinte öröm. Ez szilárdítja meg az erkölcsöket, ez veti meg erős alapját a nemzet boldogságának. Szorgalom, erős akarat, igaz munka nevel nagy férfiakat a hazának.

Csak oly nemzet lehet nagy és hatalmas, melynek nemesen gondolkodó, komoly, erős, munkás és hazafias érzelmű fiai és leányai vannak.

Emlékezés.

Látod! Ilyenkor fáj nagyon,
Mikor eljön az új tavasz,
Mikor minden bokron, ágon,
Tüzes, édes napsugáron
Ezernyi illat, szín lakad.

Most is minden örül, kacag,
Villanó fecske száll tova;
Amerfe nézek, amerre járok,
Csakugy hullnak a virágok
S ragyog a kék ég mosolya.

...Majd elsuhan csendbe, halkan
Sok régi emlék, régi álom,
S a csillogó virágszirom
Hasztalan hull... én egyre csak
A régi tavaszt siratom.

RÉVÉSZ KATÓKA

Nelli.

Irtá: LORÁNDY NÉ ILONKA.

Olyan volt, mint egy hosszúra nőtt tizenhatéves leány. Karsu, hajlékony, gyerekes. Pedig volt már egy két éves fiacskája is és ő mégsem tudott megkomolyodni. Nem volt ő léha, csak annyira nyitlívú és meglelklü volt, hogy ez a tulajdonsága valami gyerekes bájrt adott az egész lényének. Tapssalva, táncolva örült a napsugárnak, egy kis szál virágnak. A gyerekével szemben pedig olyan furcsa érzései támadtak. Imádta a csöppnyi apróságot, de sokszor olyan gyámoltalannak érezte magát a gyerekével szemben, hogy szinte megijedt ettől az érzésétől. Az anyaságot

olyan nagy-nagy dolognak tudta, hogy az ő tulfinom, poétikus, gyengéd lelkében nem érzett elég erőt ennek a hivatásnak a betöltésére. Csak nézte olykor a kislényt, amint az se lypitve, csacsogva játszadozott, és ellenálhatatlan vágyat érzett, hogy ő is azt tegye. És együtt játszott, csacsogott a gyerekével époly gondatlanul, mint amaz.

És az gyermeklelkü, karsu asszony az életben előforduló eseményeket azért figyelemmel kísérte, mindent megértve és átérve, s aki gyermekes életörömmel tudta magát minden teltenni, — még sem volt boldog. Olykor szinte vergődött, vonaglott a lelke a nagy fájdalom érzéstől. Olyankor futott ki, el messzire, hogy ne lásson senkit, hogy lecsillapuljon...

Dacos kis fejét fölemelte és panaszkodott valami láthatatlan lénynek, hangtalanul, keservesen, és nézett sóvárgó szemmel a nagy messzeségbe. Ilyenkor elfelejtett mindent. Elfelejtette, hogy ő anya, akinek kötelességei vannak és felelőség, aki számadással tartozik magának testi és lelki életéről. Ilyenkor valami szörnyű ürességet érzett magában. Valami nagy lelki táplálék hiányát érezte, amit nem kérhetett senkitől és nem is volt senki, aki ezt neki megadta volna. De jóformán maga sem tudta, hogy mi az, ami után sóvárog; csak azt érezte, hogy ő vele belülről senki sem törődik, hogy őt nem értik meg, nem szeretik és önéki senkije sincs. A fia? Az valamit elvett az életéből, amihez még neki lett volna jussa. A férje pedig nem adta meg neki azt, amit neki kellett volna hogy adjon, ami egyedül csak őt illette volna meg.

Pedig Bánódy, amióta Nellit feleségül vette,

csupa figyelem és gyengédség volt. Ugy tekintette a feleségét, mint egy kedves, nagy gyermek, akit nevelni kell, óvni, vigyázni rá, akinek örömet is lehet szerezni, de soha komolyan nem venni. És épp ez volt a baj! Nelli anya nélkül nevelkedett s így nem volt, akitől megtanulhatta volna, hogy az életben a nőnek is kell önállóság, komolyság, karakter. Az apja nem törődött annyira vele. Megelégedett, ha a halomra hordott könyveket mind elolvasta a leánya és estéknél el tudta mondani, mit olvasott. „Csak hadd olvasson, hadd tanuljon,” mondta az öreg Barta, ha az idősebb rokon-asszonyok rosszalották, hogy a Nelli mindig olvas, mindig a könyveket bujja.

— Ne legyen ostoba az én leányom, csak olvasson. A többire ráér később is!

És Nelli olvasott és sokat tanult a jó könyvekből. Lefordította az azokban előforduló latin és francia szavakat, hogy még okosabb legyen és még jobban megértse mindent. Aztán, ha megunt a sok olvasást, ha belefáradt a Jókai poétikus-lelkü regényhősnőinek a csodálatába, akkor lecsapta a könyvet és könnyedén, mint a madár, röpült ki a szabadba, versenyt futni a Dódi kutyával. Így érte el a tizennyolcadik életét, mikor is az apja magához hívta és a következő beszédet mondotta neki:

— Nellikém! Most már nagyleány vagy, hát ezentul nem fogsz a Dódival hancurozni, hanem arra fogsz ügyelni, hogy a lábaidat keresztre ne rakd, ha vendég van. A Vágónénak sem fogsz ezentul kezét csókolni, csak úgy mondva üdvözlőd szívélyesen, ha látod, vagy ha idjőn, — mert maholnap asszony lesz belőled.

HIREK.

— **Az adria-tátrai autóverseny elnöksége Alsólendván.** Gróf Andrássy Sándor és gróf Zichy Rezső, a majus végére tervezett adria-tátrai autóverseny elnöke, illetve intézője, a napokban Alsólendva vendégei voltak. A két gróf autón bejárta a verseny 2100 kiörméteres vonalát s eközben érintették Alsólendvát, ahol rövid pihenőt tartottak s folytatták utjukat Zalaegerszeg felé.

— **Farkas Istvánné temetése.** Pénteken délután Sümeg város és a környék közönségének impozáns részvétel mellett temették el a tőlünk Sümegre távozott Farkas István főszolgabíró fiatal, közbeszültesben álló feleségét. A gyászszertartásról Sümegről a következőket írják: A temetést Rédey Gyula dr., Sümeg város díszpolgára, veszprémi nagyprépost végezte fényes segédlettel. A sümegi ennek- és zenegyesület férfiakra gyászadallal bucsuztatta el az élt virágjában elhalt fiatal asszonyt. Azután megindult a koszorúkkal elborított gyászkocsi, nyomában a megtört szívű férj, az anya nélküli maradt három kis gyermek, a bánatos szülők, rokonok és résztvevő közönségnek egész aradata. Kint a temetőben újra felhangzottak a gyászszertartás komor zsolozsmái, majd elhantolták a koporsót, mely egy megszerzte közszeretben álló család boldogságát zárta magába.

— **Széchenyi Tivadar gróf mauzóleuma.** Innen-onnan egy esztendőre lesz, hogy Felsőlendva kiváló nevé, bőkezű ura, Széchenyi Tivadar gróf Pöstyénben meghalt. A grófit ideiglenesen Pöstyénben temették el, mert Felsőlendván nem volt alkalmas hely, de a holttestet nemokára Felsőlendvára szállították és abban a díszes mauzóleumban helyezték el, melyet most építenek. A festőien szép udaralomban egyik kiemelkedő hegyomrára építik a mauzóleumot, amelyet még a nyár folyamán átadnak rendeltetésének.

— **Küldöttség a kultuszminiszteriumban.** Alsólendváról a jövő héten egy háromtagú küldöttség megy a kultuszminiszter elé, amely a járáskümbeli Bánata és Hidvég községeknek iskolát, a cseventölygi iskola építéséhez pedig a lamségéjrt kér a minisztertől. A küldöttség, melynek újáról legközelebbi számunkban részletesen tudósítunk, Füss F. Nándor orsz. képviselőből, Strausz Flórián esperes-pébánosból és Hadrovics Elek körjegyzőből fog állani.

— **A Sport-Club rendkívüli közgyűlése.** Szombaton este Bitter a Béla elnöklésével rendkívüli közgyűlést, majd pedig választmányi ülést tartott a közelmúltban alakult Alsólendvai Sport-Club. A közgyűlés tárgya apróbb egyéleti ügyeken kívül egy választmányi tag választása volt, melynek eredményeképpen Grodek Géza lett megválasztva. A választmány pedig, mely azonnal a közgyűlés után ült össze, az eltávozott Strasser Sándor jegyző helyett ideiglenesen Weiss Imrét bízta meg a jegyzői teendők ellátásával.

— **Csány László emlékszóra.** Csány Lászlónak, aki a szabadságharc alatt kormánybiztos, majd közmunka- és közlekedésügyi miniszter volt és 1849. október 10-én a pesti Újépületben bitófan végezte életét, szülővármegyének székelyén, Zalaegerszegen emlékszóbrotot állítanak. A szoborbizottság Istók János szobrászművészt bízta meg az emlékmű mintázásával, aki már elkészítette a vértanu miniszter álló alakját, valamint a talapzatra jövő szimbolikus alakokat. A bizottság most tekintette meg a nagy mintát, amelyet érbeöntése után nyomban fel fognak állítani. Az ünnepi leleplezés a jövő év tavaszára tervezik.

— **Zrinyi-ünnepély Csáktornán.** Csáktornán f. hó 1-én tartották meg az évente szokásos Zrinyi-ünnepélyt. Reggel 9 órakor az összes iskolák növendékei a Zrinyi-emlékszópra elé vonultak, hol emlékbeszédet mondtak, hazafias dalokat énekeltek és szavaltak. Az ünnepi beszédet Lantos János III. éves tanítójelölt mondta nagy hatással.

— **A lendvai sorozás eredménye.** A városunkban lefolyt sorozási statisztika meglepő eredményt mutat. Az 1039 állításköteles szemben a sorozásban csak 642 legény jelent meg, a többi nagybörzést Amerikában van. Bevált a 642 legény közül 278 legény; 95-en pedig végleg törőlvé lettek az állításkötelesek közül valamely testi hiba miatt.

— **Nem lesz háború.** A mult heti rémületes bizonytalanság után tegnap, mintha mázsás kö esett volna le szivünkéről, megkönnyebbülten lélegzettünk fel: nem lesz háború. Ez volt a tegnapi nap hasonlíthatatlan legnagyobb szenzációja s egymaga ez a három szó nagyobb örömet szerzett a fiakért reszkető szülőknek s berukkolástól felő ifjainknak, mintha tiz csatát nyertünk volna. Mi már pénteken délután hírül adtuk közönségünknek az örvendetes fordulatot olyformán, hogy értesüléseinket kiadónk kirakatában kitett sürgönyök útján közöltük azzal a nagy embercsoporttal, mely egész napon át a kirakatra helyezett sürgönyök előtt tolongott, de bővebb részleteket csak a tegnapi reggeli lapok hoztak. Ma a helyzet olyan, hogy tul vagyunk a veszélyen, s ha még nem is vonultak el teljesen a viharfelhők, jóval közelebb állunk a bekéhez, mint a háboruhoz. Nikita montenegrói király a monarchia jegyzékére azt a választ adta, hogy kellő területi engedmények ellenében hajladó Skutariból kivonulni. Nikitát a lemondásra főleg az készítette, hogy a szerb kormány tudatta vele, miszerint a szövetségess balkáni államok a jelenlegi körülmények között nem mehetnek bele egy újabb háboruba. A monarchia minden valószínűség szerint kárpótolja Nikitát Skutariért s ezzel rendben lesz a dolog. Elvonulnak végleg fejünk fölül a vészes felhők, fiainkat visszaengedik a határról s folytathatjuk megszokott, nyugodt életmódunkat ott, ahol a háboru feléle miatt abbahagytuk.

— **A Kath. Nőegylet piknikje.** Mint említettük, a helybeli Kath. Nőegylet pünkösd hétfőjén pikniket rendez. Az erre vonatkozó meghívót most küldi szét a rendezőség. A mulatság a Hungaria-erőnyőgyár termében lesz, 1 korona belépti-díj mellett. A rendezőség kéri a közönséget, hogy a piknik céljaira felajánlott tárgyakat a mulatság napján délután 2 óra a mulatság színhelyére sziveskedjenek küdeni.

— **Nagy jégész Csesztreg vidékén.** A járáskümben levő Csesztreg vidékén, mint ottani tudósítónk jelenti, kedden délután 2 óra tájban nagy jégész esett. Mogyorónagyságu jég mintegy negyedóra hosszat esett esővel vegyesen s a természetben — már amit a fagy meghagyott — nagy károkat okozott. A jég szemek olyan sűrűn borították a földet, hogy az egész vidék úgy nézett ki, mintha hó esett volna.

Ugyane napon óriási jég volt a Balaton vidékén is, hol háromnegyedóra hosszaiig zuhogott a jég, amely az ablakokat is beverte, a szőlőkben pedig a gyümölcsfákat és szőlővesszőket széthasogatta a jég. Amit a multkori hóvihár is fagy meghagyott, azt a jég most tönkretette.

Alsólendván pénteken egészen kiszűrt jégész volt, amely azonban kárt semmiben sem tett.

— **Az új menetrend.** Május elsején új menetrend lépett életbe, de a mi vonataink érkezési és indulási idején a legcsekélyebb változás sem történt. Zalaegerszeg felé a reggeli vonat ezental is 7 óra 10 perckor indul, a délutáni 2 óra 12 perckor s a későbbi 5 óra 46 perckor; Csáktornya felé a reggeli vonat indul 7 óra 01 perckor, a délutáni 2 óra 57 perckor, az esti 8 óra 43 perckor.

— **A tánciskolából.** Konecz Jenő újból megkezdődött tánciskolájában a tanítás már olyan stádiumban van, hogy a közös táncgyakorlatok is meg lehetett kezdeni. A közös táncgyakorlatokon a gyakorlók is részt vehetnek, csekély zenedíj mellett.

— **Vásár-áthelyezés.** A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy Murauszerdahely községben az október 26-ára eső országos vásárt ez évben kivételesen okt. 27-én tartás meg.

— **Halálos esés a kocsirol.** Gyurkin József dékánfalvai (dekanoveci) földmives kocsin igyekezett a murakirályi vasuti állomásra Uközben felkészkedett a kocsiira Pavcesz János 64 éves perlaki földmives, aki szintén Murakirályra igyekezett. Gyurkin olyan erősen hajtotta a lovakat, hogy Pavcesz lebukott a kocsirol, fejével egy fának esett s pár perc múlva kiszenvedett. A vizyázatlan fuvaros ellen az eljárás megindítottak.

Autóverseny Alsólendván át.

Amiről a rendezőségnek nincs tudomása.

Amint lapunkban már több ízben jeleztük, a magy. kir. automobil-club, egyrészt a géperejű járműekkel való közlekedés, másrészt a külföldi automobil-turistáknak Magyarországra való vonzása céljából évente nagyszabásu automobil-turaturat rendez. Az idén ezen turaturat a „Tátra-Adria turaturat“ nevet viseli, mert az utvonalon egy a Tátrahegységet, mint az Adria tengerpartot érinti. Mint már közöltük, az automobilverseny útjának második része Alsólendván át fog vezetni, ahova Csáktornya felől, a Vasuti-uton érkeznek a versenyzők, kik innen megállás nélkül folytatják az utjukat Hosszufalu irányában Zalaegerszeg felé.

A turaturat nevezési zárónapja május 1-én volt s mint egyik sport-lapban olvassuk, még az utolsó napokon is tömegesen jelentkeztek résztvevők. A verseny május 25-én kezdődik s 8 napig tart. A kiindulási pont Budapest, honnan a versenyzők Veszprém, Nagykánizsa, Pécs és Károlyváros városokon át Fiuméig mennek, ahol megfordulva Zágráb, Varasd, Alsólendva, Zalaegerszeg, Pozsony érintésével Tátralomnicra, majd onnan vissza Budapestre mennek.

Alsólendvát minden valószínűség szerint e hó 28-án érintik a versenyzők.

Ámde egy dolog kikerülte a verseny rendezőségnek figyelmét. Az, hogy Alsólendván az utat kövezik s lehet, hogy éppen a verseny idejében olyan stádiumban lesz a munka, hogy a városan át még a kocsiforgalmat is a legszükségesebbre kell szorítani. Minthogy pedig a turaturat irányán változtatni már nem lehet, a városnak lesz a kötelessége az utat olyan állapotba hozatni az utkövező céggel, hogy a versenyzők azon minden akadály nélkül áthaladhassanak. És reméljük, hogy ez a kis előzékenység Alsólendva részéről meg is történik.

Vigalom.

Együtt ülünk borongó arccal
S borozgatunk nagy csendesen;
Mi az fiuk, hogy ez a bor ma
Nem önt vig kedvet egybe sem?

Sötétlő ráncok hajtogatnak
Arcunkra rémes képeket
S e büs képeket nézve, látva,
Csak izleljük a cseppeket.

Mi az, hogy nem daloltok mostan,
Pedig ma oly napom vagyton,
Hogy dalba önteném a lelkeim
És égő borra szonjazom!...

Ah, fel, fiuk! Igyunk sokat ma!
— Es összecsend a sok pohár;
De oly rekedt a csendülése,
Miként ha törve volna már.

Letesszük s szóltan összenézünk
A mosoly elhal ajkamon;
És látom, hogy a feltekkenben
Az én gondolatom vagyton...

Mert hát régen, amikor nagy volt
Ez edes hon s dicső, pazar,
Ha kupa mellett üldögélt, csak
Sirva vigadott a magyar;

És most, mikor a haza árva,
És túrt nagyoktól tőr a nép:
Akkor nagyságunk omladékán
Vigan mulatni volna szép?!

BUDAVÁRY LÁSZLÓ.

Egyről-másról.

A tornacsarnok.

Alsólendván nincs tornaterem. Nem is volt soha. Az iskolák növekedni jó időben kijárnak az úgynevezett „tornaterre”, s rossz időben? Nem tornáznak. Most aztán kiderült, hogy a diákok a tornateren sem tornázhatnak, mert a tornatér nem az iskolaké, nem a városé, hanem állítólag a hercegé. S a hercegség már át is irta polgári iskola igazgatóságához, hogy gondoskodjon új tornatérrel.

A város, igaz, ezzel szemben pedig azt igyekezik bebizonyítani, hogy a tornatér tulajdonjoga az övé, de amíg biztosat nem tudunk ebben a dologban, nem szólunk se a város, se a hercegség állítása mellett. Most is csak azért említjük meg ezt a dolgot, mert eszünkbe jutott, hogy még sohasem volt aktuálisabb a tornacsarnok létesítéséről beszélni, mint éppen most. A tornacsarnok megépítésével már sokat foglalkoztak illetékes helyen, de talán az alkalmas területnek a hiánya volt a legnagyobb oka, hogy még ma is e feltétlen szükséges épület nélkül állunk.

Lehet, hogy elveszítjük a tornateret s diákjaink olyan hely nélkül maradnak, amely a zsenye gyermeki test fejlődésénél mindennél fontosabb. Ennek kell elejét venni. Elejét kell venni olyformán, hogy a város indítsón erélyes, lankadatlan akciót a tornacsarnok érdekében, hívja fel az állam figyelmét arra a komoly esetre, ami akkor áll be, ha a tornahelyet elveszítjük. A tornacsarnokra feltétlen szükségünk van ugyanis, s feltétlen szükségünk van rá kétszeresen most. A képviselőtestületben nagyobbrészt családapák vannak. Ezekhez szólunk. Buzdítsák a többieket is az akcióra, mert soha jobb alkalmunk nem lesz a tornacsarnok megépítésére.

*

A krach.

Ha valami idegen vetődik a városba, lázas, szorgos munkát lát mindenütt. Itt vagy kétszáz munkás kéz a városunk alatti patakok medrét, folyását egyengeti, ott uszodát építenek, emitt pedig kocsiútjainkat kövezik. Szóval, halad a kis Alsólendva, ez a maroknyi, még három ezer lelket sem számláló község, amely évtizedek mulasztásait, tunyaságát igyekszik helyrehozni.

— Miért?... — kérdezte Nelli.

— Azért, kislányom, mert már nagylány vagy. Édesanyád nincs, hogy gondoljon veled, én meg nem igen értek az ilyesmire. Hát odaadlak egy nálamnál fiatalabb embernek, aki majd jobban fogja tudni, mi kell egy ilyen szép, nagyra-nőtt leánynak...

Nellike elcagagta magát és azt mondta:

— Nem bánom.

Egy hónap múlva aztán csak azon vette észre magát, hogy hosszabb a ruhája (borzalom, egész hosszú!), és ő úgy érezte benne magát, mintha kénszerzubbony lenne rajta. Ha lépett, mindig felhuzta, hogy rendesen ki tudjon lépni. Borzasztóan rosszul érezte magát.

És nincs Dódi! Hol a Dódi? Szegény, az ott kuporgott az öreg ház udvarszarkában és álmélkodott okos kutyafejével, hogy mi is történt? megfordult a világ folyása?... Nellike elgondolkozott, tán életében először: Hát ő most asszony! Hát miért kell asszonynak lenni? Mi az: asszony? Hisz behozták az ebédet úgy, mint otthon, és ő szépen megebédelhet; takarítanak, körülötte mindent elvégeznek, és ő asszony. Milyen furcsa! Ah — gondolta magában — tudom már, hogy miért vagyok asszony. Mert uralam van! Uram, akit nekem szeretni kell, ölelni, csókolni és soha el nem hagyni. Persze! S milyen ostoba is voltam, hogy ezt nem tudtam, hiába olvastam annyit. És nagyon elpirult és nagyon szégyelte magát, amiért úgy ment férjhez, hogy azt sem tudta, mit jelent az: asszonynak lenni.

Mikor haza jött az ura, akkor a nyakába csimpaszkodott, ölelte, csókolta még az asztalnál

Talán büszkék is lehetnének erre a minden téren meglátszó, mindent átalakítani akaró munkára, talán örülni is tudnának kicsi városkánk rohamos fejlődésének, csinosodásának, ha nem tudnók, hogy itt minden kapavágás adósságra, hitelbe megy, ha nem tudnók, hogy mentül simább gyaloguton járunk, mentül több vívmánnyal dicsekedhetünk, annál jobban fojtja, szorítja a torkunkat az adósság. Azért csak csöndesen azzal a büszkeséggel, örömmel! Ha millióink volnának, játékszámba menne minden dolog. Egy év alatt megépítenénk villanyt, kórházat, tüdőoltó-szertárt, ovodát, mázsaházat, mindent. De szegények vagyunk nagyon és ezért amit építünk, aszfalt, csatorna, minden, adósságba megy, amit évtizedek törlesztgethetünk, amik csak az egyre növekedő pótdadóinkkal ki nem izzadjuk az árát. Ez az oka annak, hogy nem lehetünk büszkék, hogy nem lehet teljes az örömünk. Mert jól tudjuk, hogy mindenben, még az adósságcsinálásban is van egy bizonyos „netovább”, amikor meg kell állanunk. S amikor a bankok megvonják tőlünk a hitelt, egyszerűen megáll itt minden munka, s állni fog megint időtlen időnkig. S ez az idő már nincs messze, s annál rosszabb egy városra nézve, mert nem jelenthet fizetésképtelenséget, hanem a kiadásait, az igényeit a minimumra kell redukálni. S akkor megint eltelik jó egy-néhány évtized, míg Lendván csak valami is történik. De addig csak siessünk, valahogy meg ne álljunk!

*

Az öreg 48-asok.

Hármasmalomban, ahol a falu utolsó háza már a „golyafai” erdőbe nyulik be, van egy alacsony kis kunyhó, abban egy földhözragadt szegény ember tart egy aggyasztát. Ez az aggyasztát egy negyvennyolcas honvéd, ismeri az egész vidék, s amikor kéregetni előjön az erdőszéli kis kunyhóból, szívesen vet neki mindenki alamizsnát. Megdöbbenő, szegénytelen dolog: a szabadságharc felistenei koldulnak! Koldulnak Alsólendván a 48-as honvédek, koldulnak Keszthelyen, Kaposvárott, meg e hazában mindenütt. Ki is törődne velük, ki is gondolna rájuk? Ma az új „honlapitók”-at ünnepeljük, azok tiszteletére eszünk-iszunk, ezeket költünk pezsgőre, tokra és tartár-szósra s addig a magyar szabadságharc még életben

is, hogy Bánódy alig tudott tőle ebédelni.

— De aranyoskám, mi van veled? — kérdezte az ura nevetve s meglepődve.

— Jó leszek, szeretlek... — mondogatta meggyőző, bájos makacssággal Nellike. És így telt el három év, mikor egyszerre csak valami nagy változás érzelt magán, úgy a lelke mélyén. Terhére lett az ura örökös övő figyelme, rendre-utasítása. Föllázadt benne valami, ami jogokat követelt. S ha ilyenkor szól és határozottan beszélt, az ura egy kézlegyintéssel leintette.

Akkor fölsírt benne valami. Ki ő és miért él a világon? Hisz úgy él, mint egy gép, annak is csak egy része. Körülötte az az egyforma, langyos valami, amitt meggyűlölt. Élni akart! Élni, tartalmas, iztó életet, ha hamuvá is lesz azután! Töprengett és menekült el, ki a szabadba, a természetbe, mert érezte, hogy ott van az az ismerős valami, amely egy a lelkével, amely hívta, üzte...

...Egyszerre, egy napon csak eltűnt. Hogy hova, merre, arról különböző verziók keringtek. Akadt, aki látta egy városbeli uralral bizalmas kettesben. Találgatták, tán az küldte előre, hogy ne legyen feltűnő a dolguk és hogy aztán nyugodtan turbékolhassanak. Bánódy csak úgy főtt a feje a sok mende-mondától...

Telt, mult az idő. Nem beszélt már senki az eltűnt asszonnyal, csak Bánódy mondogatta a kislánynak, ha az azt kérdezte: „Apácska, miért nem jön már vissza anyácska?”, hogy:

— Ne várd vissza, kis fiam, nem szeret az téged. Elment, irthagyott. Rossz volt... rossz...

És nézett a távolba és gondolkodott. Mintha maga se hitte volna, ahogy mondogatta...

levő bajnokai — akik életüket és vagyónukat tették kockára éretünk — száraz, sovány kenyérből is alig tudják csillapítani éhségüket s a legnagyobb nélkülözéseket szenvedik. Gyálázat! Az a nemzet, mely így bánik elaggott hőseivel, nem érdemel jó sorsot. De teljesedésben is van a költő mondása, hogy: „Pusztulunk, vesszünk s mint oldott kéve, széthull nemzetünk!” Csak pusztuljunk, vesszünk! Megérdemeljük a sorsunkat!

Mindenről, ami modern.

— Egy kis szószátyárkodás. —

Irta: Al-Sólen-Dvay.

Beszéljünk ezuttal az irodalomról. Mi a modern magyar irodalom? Vagy: miből áll a modern magyar irodalom? A modern magyar irodalom áll egy kávéháznak úgynevezett „irodalmi asztal”-ából, egy vagy több darab papirosból, egy darab ceruza, vagy tollszárból (a hozzávaló tinta!) és végül egy íróból. Ha tárgyak megfelelően csoportosítottak, miként most cikkemben látuk, előtűnik ül egy modern író, ki a kávéház utcafelelő nagy ablakánál és egy asztal mellett ül, az utcára bámul és bámulás közben hol a ceruzája (tollszára, azaz a kávé tollszára), hol pedig a szivarja végét rágyja és gyújtja az eszmeiket, hogy valami újat, valami meglepően rendkívülit adjon be a szegény emberiségnek. Még csak a nádszekén és nem a Pegazuson ül, mert ha ez utóbbin ülne, már irt volna valamit.

...Ah! Nézzük csak, — ír, alkot! Jaj neked édes könyvoivásos barátom!

Leír egy csomó sort. Minden mondatához az utcáról szedi a gondolatokat, oh mert hiszen ő azt tartja velős, tartalmas dolognak, ami a valódi életet tárja elő. Tele irt pár lapot és gondolkodik, mi legyen a címe? Megvan: „Gondolatok és képek.” Lássuk csak, mik ezek a gondolatok? „A tavasz verőfényé átthalja a csontok és velők atomjait és kikényszeríti az életet minden élőből; itt egy gyárkéményi bűmből, ott egy autó; s mindkét hang milliószor verődik vissza a tavasz fenséges derűjében. Az ember? mit tesz az ember? Profán tüdővel szívja magába e fenséges divina comediat. Nem gondol arra, hogy minden lélekzet vétele miljö és miljö (modern he yesírás!) élő sejtet hoz mozgásba, mely az élet pezsgő erejét e tavaszi fényfénytől kapja...” — Nem tudom, kitűd-e valamelyik t. olvasóm ebből valamit hámozni, — én nem. Ez egy gondolat. Én azt hittem eddig, hogy ha egy gondolatot valaki papírra vet, annak kell némi értelme is lenni. Csalódtam, mert nem kell. Igen. Hiszen a fentírt hasonló könyvmatott mondatcsopornak „Gondolatok és képek” a címe. De lássuk egy képet! „Ott, ott! Ott, hol az élet végződik és a halál átveszi uralmát, ember, ott keresd a boldogulást! Ott! Igen, a hűs habok között! Látom kérges tenyeredet, melyet a munka tett kérgessé! De nem vagy még sem ember, mert elfutottál az élet elől! Kifogtak? Köszönd a humanistáknak! Most majd még kérgesebb lesz a tenyered. Arcod verejtéke savanyítja meg, ugyanis savanyu kenyeredet! Ne éj! Minek az élet? Én is csak azért élek, hogy téged erre megtanítsalak. Én vagyok apostolod, én: a pénz!” — Ez kérem egy kép, ára 3 korona (habbal drágább).

Olvastam egy modern tanulmányt. Mióta azt olvastam, be tudom bizonyítani, hogy Jókai Mór, báró Eötvös stb. csak ponyvairók voltak, s bebizonyítom, hogy Petőfi csak fűzfapoeta volt és hogy Ady Endre a költőkirály. Hiszen szép, szép, ha valami csiszolódjék; kell is, hogy csiszolódjék, de én azt hiszem, hogy mindent csak addig kell csiszolni, míg fényes nem lesz és nem addig, míg — elvási. A mi modernjeink pedig addig-addig csiszolgtatják irodalmunkat, míg egyszer csak teljesen elcsiszolják, elvási. Na ja! Remekíróink a fénypontjára helyezték, a mi szegényünk, hogy már fényesebb pontra nem tudjuk helyezni. Most esünk. Jó... azaz még sem!

Szeretném tudni, mit sejt az olvasó, ha azt mondom: „Eseth harcos szíve vére.” En el nem tudok mást képzelni... semmit sem tudok elképzelni! Vagy mit szól ehhez a nyájas olvasó: „Művészetek az én tükrében”? Ez is egy könyv címe. Én olvastam ezt az utóbbi könyvet, de igazán nem találtam mást benne egy csomó betűnél. Igen, betit mondok, mert még a szavakat is utkán tudtam megérteni, pedig ha nem csalódom, magyarul voltak írva.

HIREK.

Egy dunántúli szépirodalmi lap szerencsésen megbukott azért, mert olyan modern volt, hogy megfelelő modern olvasóközöniséget nem talált. Szerencsésen bukott, igen, mert az előfizetőknek visszaküldte a túlelfizetést. Ha ez is a modernséghez tartozik, akkor gyűrünk csak! Fizesünk elő bátran a modern szépirodalmi lapokra!

Autóverseny Alsólendván át.

Amiről a rendezőségnek nincs tudomása.

Amint lapunkban már több ízben jeleztük, a magy. kir. automobil-club, egyrészt a géperejű járműekkel való közlekedés, másrészt a külföldi automobil-turistáknak Magyarországra való vonzása céljából évente nagyszabású automobil-turaturat rendez. Az idén ezen turaturat a „Tátra-Adria turaturat” nevet viseli, mert az utvonallal egy a Tátra-hegységet, mint az Adria tengerpartot érinti. Mint már közöltük, az automobilverseny útjának második része Alsólendván át fog vezetni, ahova Csáktornya felől, a Vasuti-úton érkeznek a versenyzők, kik innen megállás nélkül folytatják az utjukat Hosszúfalu irányában Zalaegerszeg felé.

A turaturat nevezési zárónapja május 1-én volt s mint egyik sport-lapban olvassuk, még az utolsó napokon is tömegesen jelentkeztek résztvevők. A verseny május 25-én kezdődik s 8 napig tart. A kiindulási pont Budapest, honnan a versenyzők Veszprém, Nagykanizsa, Pécs és Károlyváros városokon át Fiuméig mennek, ahol megfordulva Zágráb, Varasd, Alsólendva, Zalaegerszeg, Pozsony érintésével Tátralomnicra, majd onnan vissza Budapestre mennek.

Alsólendvát minden valószínűség szerint e hó 28-án érintik a versenyzők.

Ámde egy dolog kikerülte a verseny rendezőségének figyelmét. Az, hogy Alsólendván az utat közevük s lehet, hogy éppen a verseny idejében olyan stádiumban lesz a munka, hogy a városan át még a kocsiforgalmat is a legszükségesebbre kell szorítani. Minthogy pedig a turaturat irányán változtatni már nem lehet, a városnak lesz a kötelessége az utat olyan állapotba hozatni az utközevő céggel, hogy a versenyzők azon minden akadály nélkül áthaladhassanak. És reméljük, hogy ez a kis előzékenység Alsólendva részéről meg is történik.

Vigalom.

Együtt ülünk borongó arccal
S borozgatunk nagy csendesen;
Mi az fiuk, hogy ez a bor ma
Nem önt vig kedvet egybe sem?

Sötétlő ráncok hajtogatnak
Arcunkra rémes képeket
S e bus képeket nevez, látva,
Csak izleljük a cseppeket.

Mi az, hogy nem daloltok mostan,
Pedig ma oly napom vagyok,
Hogy daiba öntemem a lelmem
És égő borra szomjazom!...

Ah, fel, fiuk! Igynyi sokat ma!
— És összecsend a sok pohár;
De oly rekedt a csendülésem,
Miként ha törve volna már.

Letesszük s szóltan összenézünk
A mosoly elhal ajkamok;
És látom, hogy a lelketekben
Az én gondolatom vagyok...

Mert hát régen, amikor nagy volt
Ez edes hon s dicső, pazar,
Ha kupa mellett üdögélt, csak
Sirva vigadott a magyar;

És most, mikor a haza árva,
És túrt nagyoktól tőr a nép:
Akkor nagyságunk onládekán
Vigan mulatni volna szép?!

BUDAVÁRY LÁSZLÓ.

— **Az adria-tátrai autóverseny elnöksége Alsólendván.** Gróf Andrásffy Sándor és gróf Zichy Rezső, a május végső tervezett adria-tátrai autóverseny elnöke, illetve intézője, a napokban Alsólendva vendégei voltak. A két gróf autón bejárta a verseny 2100 kilométeres vonalát s eközben érintették Alsólendvát, ahol rövid pihenőt tartottak s folytatták a jókat Zalaegerszeg felé.

— **Farkas Istvánné temetése.** Pénteken délután Sümeg város és a környék közönségének impozáns részvétele mellett temették el a tőlünk Sümegre távozott Farkas István főszolgabíró (fiatal, közbeesülésben álló feleségét). A gyászszertartásról Sümegről a következőket írják: A temetést Rédey Gyula dr. Sümeg város díszpolgára, veszprémi nagyprestó vezette fényes segédlettel. A sümegi ének- és zenegyűléslet férfikara gyászadalul bucsuztatta el az éte virágjában elhalt fiatal asszonyt. Azután megindult a koszorúkkal elborított gyászkocsi, nyomban a megtört szívű férj, az anya nélküli maradt három kis gyermek, a bánatos szülők, rokonok és résztvevő közönségnek egész áradata. Kint a temetőben újra felhangzottak a gyászszertartás komor zsolozsmái, majd elhaltolták a koporsót, mely egy meggyezett késszerűen álló család boldogságát zárta magába.

— **Széchenyi Tivadar gróf mauzoleuma.** Innen-onnan egy esztendője lesz, hogy Felsőlendva kiváló nevé, bőkezű ura, Széchenyi Tivadar gróf Póstyénben meghalt. A grófit ideiglenesen Póstyénben temették el, mert Felsőlendván nem volt alkalmas hely, de a holttestet nem sokára Felsőlendvára szállítják és abban a díszes mauzoleumban helyezik el, melyet most építenek. A festőien szép utadalom egyik liemelkedő hegymárára építik a mauzoleumot, amelyet még a nyár folyamán átadnak rendeltetésének.

— **Küldöttség a kultuszminiszteriumban.** Alsólendváról a jövő héten egy háromtagú küldöttség megy a kultuszminiszter elé, amely a járásunkbeli Bánata és Hídvég községeinek iskoláit, a cseventőlgyi iskola építéséhez pedig a lamsegéjyt kér a minisztertől. A küldöttség, melynek újfárol legközelebbi számunkban részletesen tudósítunk, Fusz F. Nándor urunk képviselőből, Strausz Flórián esperes-plebánosból és Hadrovics Elek körjegyzőből fog állani.

— **A Sport-Club rendkívüli közgyűlése.** Szombaton este Bitter a Béla elnöklésével rendkívüli közgyűlést, majd pedig választmányi ülést tartott a közelmúltban alakult Alsólendvai Sport-Club. A közgyűlés tárgya apróbb egyleti ügyeken kívül egy választmányi tag választása volt, melynek eredményeképpen Grodek Géza lett megválasztva. A választmány pedig, mely azonnal a közgyűlés után ült össze, az eltávozott Strasser Sándor jegyzői helyett ideiglenesen Weisz Imrét bízta meg a jegyzői teendők ellátásával.

— **Csány László emlékszobra.** Csány Lászlónak, aki a szabadságharc alatt kormánybiztos, majd közmunka- és közlekedéskügyi miniszter volt és 1849. október 10-én a pesti Új-épületben bitófnál végezte életét, szülővármegyének székhelyén, Zalaegerszegen emlékszobrot állítanak. A szoborbizottság Istók János szobrászművészt bízta meg az emlékmű mintázásával, aki már elkészítette a vértanu miniszter álló alakját, valamint a talapzatra jövő szimbolikus alakokat. A bizottság most tekintette meg a nagy mintát, amelyet érdecbontése után nyomban fel fogják állítani. Az ünnepi leleplezést a jövő év tavaszára tervezik.

— **Zrinyi-ünnepély Csáktornyán.** Csáktornyán f. hó 1-én tartották meg az évente szokásos Zrinyi-ünnepélyt. Reggel 9 órakor az összes iskolák növendékei a Zrinyi-émlékosztop elé vonultak, hol emlékbeszédet mondtak, hazafias dalokat énekeltek és szavaltak. Az ünnepi beszédet Lantos János III. éves tanítójelölt mondta nagy hatással.

— **A lendvai sorozás eredménye.** A városunkban lefolyt sorozási statisztika meglepő eredményt mutat. Az 1039 állításkötéssel szemben a sorozáson csak 642 legény jelent meg, a többi nagyobbrészt Amerikában van. Bevált a 642 legény közül 278 legény; 95-en pedig végleg törőlvé lettek az állításkötélesek közül valamely testi hiba miatt.

— **Nem lesz háború.** A mult heti rémületes bizonytalanság után tegnap, mintha mázsás kö esett volna le szivünkről, megkönnyebbülten lélegzettünk fel: nem lesz háború. Ez volt a tegnapi nap hasonlíthatatlanul legnagyobb szenzációja s egymaga ez a három szó nagyobb örömet szerzett a fiaikért reszkető szülőknek s berukkolástól felő ifjainknak, mintha tíz csatát nyertünk volna. Mi már pénteken délután hírül adtuk közönségünknek az örvendetes fordulatot olyformán, hogy értesüléseinket kiadónk kirakatában kitétt sürgönyök után közöltük azzal a nagy embercsoporttal, mely egész napon át a kirakathá helyezett sürgönyök előtt tolongott, de bővebb részleteket csak a tegnapi reggeli lapok hoztak. Ma a helyzet olyan, hogy tul vagyunk a veszélyen, s ha még nem is vonultak el teljesen a viharfelhők, jóval közelebb állunk a bekéhez, mint a háboruhoz. Nikita montenegrói király a monarchia jegyzékére azt a választ adta, hogy kellő területi engedmények ellenében hajladó Skutariából kivonulni. Nikitát a lemondásra főleg az készítette, hogy a szerb kormány tudatta vele, miszerint a szövetséges balkáni államok a jelenlegi körülmények között nem mehetnek bele egy újabb háboruba. A monarchia minden valószínűség szerint kárpótolja Nikitát Skutariért s ezzel rendben lesz a dolog. Elvonulnak végleg fejuink fölül a veszes felhők, fiainkat visszaengedik a határról s folytathatjuk megszokott, nyugodt életmódunkat ott, ahol a háború felelem miatt abbahagytuk.

— **A Kath. Nőegylet piknikje.** Mint említettük, a helybeli Kath. Nőegylet pünkösöd hétfőjén pikniket rendez. Az erre vonatkozó meghívót most küldi szét a rendezőség. A mulatság a Hungaria-ernyőgyár termeiben lesz, 1 korona belépti-díj mellett. A rendezőség kéri a közönséget, hogy a piknik céljaira felajánlott tárgyakat a mulatság napján délután 2 órára a mulatság színhelyére sziveskedjenek küldeni.

— **Nagy jegeső Csesztreg vidékén.** A járásunkban levő Csesztreg vidéken, mint ottani tudósítónk jelenti, kedden délután 2 óra tájban nagy jegeső esett. Mogyorónagysága jég mintegy negyedóra hosszat esett esővel egyenesen s a természetben — már amit a fagy meghagyott — nagy károkat okozott. A jégzemek olyan sűrűn borították a földet, hogy az egész vidék úgy nézett ki, mintha hó esett volna.

Ugyane napon óriási jég volt a Balaton vidékén is, hol háromnegyedóra hosszaiig zuhogott a jég, amely az ablakokat is beverte, a szőlőkben pedig a gyümölcsfákat és szőlővesszőket széthasogatta a jég. Amit a multikori hóvihár és fagy meghagyott, azt a jég most tönkretette.

Alsólendván pénteken délután egészen kiszűri jegeső volt, amelyn azonban kárt semmiben sem tett.

— **Az új menetrend.** Május elsején új menetrend lépett életbe, de a mi vonataink érkezési és indulási idején a legcsekélyebb változás sem történt. Zalaegerszeg felé a reggeli vonat ezentul is 7 óra 10 perckor indul, a délutáni 2 óra 12 perckor s a későbbi 5 óra 46 perckor; Csáktornya felé a reggeli vonat indul 7 óra 01 perckor, a délutáni 2 óra 57 perckor, az esti 8 óra 43 perckor.

— **A tánciskolából.** Konecz Jenő újból megkezdődött tánciskolájában a tanítás már olyan stádiumban van, hogy a közös táncgyakorlatok is meg lehetett kezdeni. A közös táncgyakorlatokon a gyakorlók is részt vehetnek, csekély zenedíj mellett.

— **Vásár-áthelyezés.** A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy Muraszadahely közegében az október 26-ára és október országos vásárt ez évben kivételesen okt. 27-én tartják meg.

— **Halálos esés a kocsirol.** Gyurkin József dékánfalvai (dekanoveci) földmives kocsin igyekezett a murakirályi vasuti állomásra Uközben felkerekedett a kocsiira Pavcesz János 64 éves perlaki földmives, aki szintén Murakirályra igyekezett. Gyurkin olyan erősen hajította a lovakat, hogy Pavcesz felbukott a kocsirol, fejfel egy fának esett s pár perc múlva kiszivedett. A vigyázatlan fuvaros ellen az eljárás megindították.

málsabb áron lássák el, miáltal lehetővé lett téve az, hogy még a legszegényebb néposztály is egy-két darab nemes gyümölcsfát ugyszólván minden megerősítés nélkül beszerezhet és így kis házi kertjét, egy udvarát is kellenessé és a gyümölcs-érés idején élvezetessé és hasznóhozóvá alakíthassa át.

Am a magas kormány és a törvényhozó testület mindent elkövetett, hogy gyümölcs-termesztésünk minél nagyobb arányokat öltssön, mégis sajnosan kell tapasztalunk, hogy, habár gyümölcs-fát évről-évre többet és többet ültetünk ki, gyümölcs-termesztésünk mégsem szaporodik, sőt némely tekintetben, mint például az alma is, fogy. Hogy honnan erednek e hibák, könnyen megértjük, csak egy kissé tekintsünk széjjel szép hazánk egyes gyümölcs-termesztő vidékéin és rögtön látni fogjuk, hogy habár a hernyóirtás, a hernyó-fészkeknek március hónap végéig, vagyis a peték kikelése előtt való lezsedését a törvény szigoruan köteleességé teszi minden gyümölcsfa-tulajdonosnak, valamint a vértetveknek alkalmas szerekkel való pusztítását is szigoruan elrendeli a törvény, mégis, ha szemügyre vesszük a dolgot, tapasztalni fogjuk, hogy ezen két irtási művelettel, melyek nem is olyan nagy költséggel és fáradsággal járnak és egyes vidékeken igazán ezeknek a lététől, vagy nemlététől függ az egész évi gyümölcs-termesztés, mégis a legtöbb gazda a törvény szigorú parancsa ellenére sem igyekszik azon, hogy ezen kártevőktől a gyümölcsfáit megszbaddítsa és ezzel gyümölcs-termesztését a saját javára biztosítsa.

Pedig igazán mily könnyű az enyhe téli napokon és kora tavasszal, még mielőtt a hernyó-petek ki nem kelnek és a kis ivadékok széjjel nem másznak, a hernyó-fészkeket a szűkség szerint kézzel, kettős létráról, hernyó-szedő rudas ollóval és más arra alkalmas eszközökkel összeszedni és elégetni, hogy így ezen pusztító had millióit ugyszólván egy csapásra tegyük tönkre.

Vagy talán a vértetvek irtása (mely vértetvek hazánk almatermését oly nagy mérvben veszélyeztetik, sőt almafáink nagy részét immár tönkre is teszik) oly nagy fáradságba, vagy pénzkidrásba kerül? Hiszen mi sem könnyebb, mint olyankor, mikor még az almafák nincsenek kihajtva, azokat jól megvizsgálva, a vértetvek jelenlétének felismerése. No, ha a felismerése könnyű, az irtása sem valami nagy nehézségekbe ütközik, mert a vértetvek által ellepett részeknek petroleum-emulzióval, repce- vagy faolajjal, terpentín, halzsír, disznózsír, vagy faggyuval való bekenése és ezen kenőcsöknek fatappszal, vagy az erre a célra előkészített kátránnyal való bevonása, hogy oda többé vértetű le ne rakódjék, igazán ssmmi különös áldozatot kívánó csekély fáradozás és ezek alkalmazásával almafáinkat megmenthetjük a biztos elpusztulástól és termésünket bizonyos részben — amennyiben más kártevők tönkre nem teszik — saját javunkra biztosíthatjuk.

De nem elég ám csak a hernyó-fészkek lezsedése és a vértetvek irtásával való védekezés a kártevők ellen, mert még igen sokfél: más rovari ellenségei is vannak a gyümölcsfáknak, melyek többé-kevésbé a fáknak felcserepesedett kéreg-részei alatt keresnek menedéket a tél hidege és rájuk nézve egyéb káros behatása ellen. Mások meg a talajba fészkelnek télire s csak az első napsugarat várják, hogy ismét megkezdhessék, vagy folytathassák romboló munkájukat gyümölcs-fáinkban. Az ilyenek ellen igen célszerűen alkalmazhatók a gyümölcsfák törzsén a rovarfogó-enyvgyűrűk és a rovarfogó-kötelek, melyeknek alkalmazása minden gyümölcs-termesztő előtt többé-kevésbé ismeretes is már. Azonban, hogy ezen rovarfogó-enyvgyűrűket és köteleket eredményel alkalmazhassuk, szükséges, hogy először a gyümölcsfának törzséről és vastagabb ágáriszéről a felcserepesedett kéregrészeket az erre alkalmas fakéregtisztító-kaparóval (melyet igen könnyen házilag lehet készíteni) jól levakarjuk és azután drókefével jól lekeféljük, miáltal kettős célt érünk el; először a fák tetszetősebb külsőt nyernek és az így megtisztogatott törzsek sokkal jobban fejlődnek, másodsor pedig a felcserepesedett kéregrészek levakarásával megsemmisítettük azon buvóhelyeket, ahova ezer és ezer rovar rakja le a petéit és húzódik meg áttelelésre és mivel e helyeket nem leli fel többet, szívesen vonul a rovarfogó-kötelebe.

Már most a gondos gazdának nem marad más hátra, mint hogy időnként e köteleket lezsedés és azonnal elégeti, miáltal számtalan rovar-tól mentette meg gyümölcsfáit és azoknak jövő évi termését.

Ezek volnának nagyjában a főbb rovarirtó eljárások és igazán mondhatni, hogy egyik sem kerül különösebb fáradságba, vagy kiadásba és mindazonáltal, ha lelkiismeretesen hajtjuk őket végre, a rovarirtás terén nagy sikereket érhetünk el velük. Pusztítsuk tehát a rovarok millióit, mert amíg ezek ily nagy számban garázdálkodnak, addig hiába a kormánynak minden üdvös intézkedése a gyümölcsfák szaporítására nézve és kárbaesett fáradság a gazdának minden igyekezete a gyümölcsfa-tenyésztés terén, mert amit a maga fáradsága és anyagi áldozata árán felépít, annak természet a rovarok teszik tőikre. — Tehát ne a törvényparancsok köteletségünkre fogyunk eleget akkor, amidőn a rovarirtáshoz tegyük, hanem tegye azt minden gazdát jól fel-fogott, saját érdekében és jelszőként tüzze ki minden gyümölcs-termesztő magának, hogy „Pusztuljon minden kártevő rovar!” Mert míg ez így nem lesz, addig szép hazánknak a gyönyörű fejlődésnek indult gyümölcsfáinkról ne várjunk bő termést.

Az Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár hetibefizetési betét- és előleg-üzletágának

XVI. csoportját 1913. évi május hó 14-én nyitja meg.

Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár igazgatósága.

Takács Ferenc

asztalos ALSÓLENDVÁN.

Ajánlja nagy raktárát mindennemű

temetkezési cikkekben.

Nagy választék 24-13

kész koporsókban,

szemfedél, sirkoszoruk, koszoruszalagok, mirtuszcokrok, fejkoszoruk, fátvok, halotti ruhák, cipők, harisnyákban stb. Koporsódizsek és szalagbetűk legnagyobb raktára.

— Mérsékelt, legolcsóbb árak! —

177 1913. végrh. szám.

Árverési hirdetemény.

Ampella Sociate végrehajtató javára a trieszti es. és kir. járásbíróság 1912. C. 634 4. számú kielégítési végrehajtást és alsólendvai kir. járásbíróság 1912. V. 454 2. számú kiküldetést rendelő végzése alapján 83 K 08 f követelés s járuléki kielégítésére Lenti községben

1913. május hó 9-én d. e. 9 órakor

lovak, szekerek, hordók, borok és egyéb ingóságok 2649 kor. 50 fillér becsértékben bírói árverés utján fognak eladatni a következő általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becsérteke meg nem ígérteték, az a kikiáltási áron alul is a legtöbbet ígérő által megvevőnek jelentetik ki még akkor is, ha más árverelő által ígérlet nem tétetett. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legtöbbet ígérő a vételárt azonnal le nem fizetné, a tárgy azonnal ujjaban árvereztetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netáni többlethez igénye nincs, elenben a netáni kisebb összegzet pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Kelt Alsólendván, 1913. április 24.

Havel, kir. bir. vjhajtó.

Kirándulásokhoz

ajánl legolcsóbb árban

aluminium zsebivópoharat és papirszaivétát

Balkányi Ernő papírkerek. Alsólendva.

Hirdetemény.

A zalamegyei Pince községben országút mellett ujjonnan épült

korcsmahelyiség

azonnal bérbeadó. Érdeklődők a feltételeket megtudhatják

PEGÁN FERENC erdőőrnel CSÖRNYEFÖLD. 2-1

Két egymásba nyíló

butorozott szoba

KIADÓ.

Bővebbet lapunk kiadóhivatalában.

1878 óta! Mindenütt bevált híres, közkedvelt, minden létező háziszert felülmul.

A valódi Centifolia-kenőcs

(ezelőtt ugynevezett csodakenőcs) EREJE és HATÁSA:

Megakadályoz s megszüntet vérmérgézet. Operációkat tesz feleslegessé. Használ szoptatós nőknél, tejmegindításnál s emió-megkeményedés ellen. Orbán s bármennemű elavult bántalmaknál, sebes és feltört lábaknál, csontszűnál is, kard-, szűrt-, lött-, vágott-, zuzott sebeknél, idegen testek eltávolítására, mint: íveg, szálla, por, seret, tüske stb., mindenféle daganatnál, fekélynél, kinővésnél, karbunkulnál, kepződéseknél, épp így ráknál, továbbá térégnél vagy rothadásnál, menes által feltört lábaknál, bármely égési sebnél, elfagyott testrészeknél, hosszú betegségekkel előforduló fülfejeknél, nyakdaganatoknál, vérkeletseknél, fülfojásnál, valamint kipálás ellen gyermekeknel stb. kiváló s biztos gyógyhatásu.

Két doboznál kisebb rendelés nem lesz szállítva. Széküldés utánvétellel, vagy a pénz előzetes beküldése ellenében. Két tegyér ára K 3 60. Nagyobb rendelésnél árengedmény. Budapestben kapható: Török József gyógyszerárban s a legtöbb gyógytárban. Nagyan kapható Thalmayer és Seitz, Kochmeister Utódaí és Radanovits Testvérek drogériákban Budapestben. — Ahol nincs lerakat, ott rendeljünk 25-1

THIERRY A. Órangyal-gyógyszertáróól PREGRADA, Rohitsch-Sauerbrunn mellett.

Allein echter Balsam aus der Schweizergeschichte des A. Thierry in Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn

Mindenütt ismert egyedül valódi balsam 12 2 vagy 6 1. vagy egy családú uti íveg K 5 60.

Kiváló új fajborok!

MEGHIVÁS.

Ó-borok nagy választékban!

Visontai és Mátrahegyaljai Szőlőtelepek Borértékesítő Részvénytársasága

Elnök: Nagyméltóságú Dr. Kállay Zoltán v. b. t. t., Hevesmegye főispánja. Igazgatóság székhelye: **GYÖNGYÖS**, (Főtér, Luby-ház, Új bankpalota). Postafiók 1. sz. Telefon 99. sz. Sürgőnycim: Visontamátra.

Ó 1908—1911. évjáratu és új FAJBOROK.
Pecsénye-, csemege-, szamorodni- és asszu-borok.

Hazánk legnagyobb termő hegyi oltvány szőlőtelepei:
Beültetett terület 540 hold. Évi termés 12,000 hectoliter.

A t. vendéglős urakat meghívjuk szőlőtelepeink pincészetének megtekintésére, szükségletük méltányos árban, idejekorán való biztosítása céljából.

10—5

BORFAJOK : Mézes, Ezerjő, Rizling, Furmint (Som), Hárslevelű, Muskát-
Otonell, Chasselas, Kövidinka, Pozsonyi, Erdei, Mustos, Madelaine,
Kadarka, Otello, Oportó, Burgundi, Kabinet.

Zala-, Vas- és Somogy megyei képviselőt:

Polgár Dávid és Társa urak Budapest, VI., Frangepán-u. 12.

ÉRTESÍTÉS.

Értesítem a tisztelt közönséget, hogy lakásomat és műhelyemet május 1-én az Alsó-utcában levő saját házamba (volt özv. Ungerné-féle ház) helyeztem át.

Tisztelettel

Pandur Lajos

festő.

4-4

Szőlőbirtokosok

különös figyelmébe!

HA FORHINNAL permetez,

17—12

RÉZKÉNPORRAL poroz és

BAGOLLAL öli a szőlőmolyt:

I-SZOR kevesebb a gond.
II-SZOR kevesebb a munka.
III-SZOR kevesebb a munkabér!

mert a **FORHIN** a sokszorta megjavított bordói keverék és számtalan köszönő- és elismerőlevél tanúsága szerint mindenütt a legnagyobb megelégedéssel használják.

FORHIN-nak nincs üledéke, vízbe dova azonnal oldódik és biztosan pusztítja a peronosporát; egy kész anyag, főalkatrésze rézgálic, tapadóképessege oly nagy, hogy bármely harmatnál permetezhet vele;

használatra óriási munka- és pénzmegtakarítást jelent, mert az anyag teljesen kész!

Gyümölcskertészek használjanak saját érdekében **Californiai lét**, a gyümölcsrovarok elleni védekezésre **rovarenyvet** minden kártékony rovar lekötésére, **rovarfogó övet** az összes kártékony rovarok elfogására, **Laurinát** a rovarok ellen nyári védekezésre, **Lauril oltóviaszt** az oltványok nemesítésére, **Ichneumint** a zsenge virágok permetezésére, **Nicotin Quassiakivonatot** falkolák permetezésére, **Topomort** mezei egerek pusztítására, **Pampilt** rovarok és darazsak elfogására. — Tessék mindezen cikkekről kimerítő leírást és használati utasítást kérni, melyet ingyen és bérmentve küld az összes érdeklődőknek a

FORHIN szőlőpermetezési anyaggyár **BUDAPEST, VI. ker., Váci-ut 93/v. szám,**

valamint képviselői: **Hirsch és Szegő** Nagykanizsa, **Gyarmati Vilmos** Zalaegerszeg, **Rosenberg Ernő** Keszthely, **Hiller Ignác és Fia** Tapolca, **Marton Mór** Keszthely, **Spiegel Rezső** Tapolca, **Szalay Ignác** Zalaszentgrót.

T. vendéglős urak figyelmébe!

Legjobb minőségű asztali

és csemege új- és ó-borok

mérsékelt árak mellett minden mennyiségben kaphatók

Iroda: a Délvas megyei Taka-
-rékpénztár épületében.

Kalchbrenner és Nádai

muraszombati borpincéikben.

20—17

Szőlősgazdák figyelmébe

ajánlom nagy raktáramat

réz- és fa-permetezőkből és mindenféle permetező-részekben.

Permetezőket öles nap díjazással kölesön is adok!

Mindeneműi permetezők javítását szakszertűn, olcsón végzem!

Sipos Lajos épületbádogos

ALSOLENDVA.

15—3

Alsólendván, a Főuton levő Balkányi Ernő-féle ház emeletén egy 2 szobás

udvari lakás

az összes mellékhelyiségekkel együtt június 1-ére kiadó. Bővebbet ugyanott.

Mészraktár.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy **Alsólendván, Pollák Lázár** ur üzletével szemben

mészraktárt nyitottam,

hol a legjobb minőségű meszet a legolcsóbb árak mellett árusítom. A legnagyobb mennyiségű mész is bármikor azonnal kapható.

B. pártfogást kér teljes tisztelettel

Deutsch Károly
mészkereskedő.

4—2

Keil-lakk

„Keil-Lakk“-nál jobb máz nincs, Asszony mondja: ez a kincsem! A padló úgy fénylik tőle, Nem is kell sok máz belőle; Kevés munka, semmi kín, Barna vagy porszürke szín, Figyelmet csak arra tegyen, Hogy az mindig „Keil-Lakk“ legyen! Ajtó, mosdó, ablakpárkány, Oly fehér lesz, mint a márvány,

Ha „fehér Keil-Lakk“-ot veszünk S vele mindent jól befestünk. Konyhabutor, asztal, szék, Itt van „Keil-Lakk“ azurkék. Kerti butort fessünk zöldre, Gyermekeknek öröme. „Keil-Lakk“-ból van minden szín, Kék, piros, zöld-rozmarin. Szóval: ház vagy nyárilak, Mindig legyen ott „Keil-Lakk“!

MINDENKOR KAPHATÓ:

ARNSTEIN BENŐ (Graner Testvérek utóda) cégnél ALSÓLENDVÁN és ASCHER B ÉS FIA cégnél MURASZOMBAT.

6—4